

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 4847/2025
09.04.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Зорице Булајић и Ирене Вуковић, чланова већа, у парници тужиле мал. АА из ..., чији је законски заступник мајка ББ из ..., чији је пуномоћник Зоран Јевтић, адвокат из ..., против туженог ВВ из ..., чији је пуномоћник Срђан Вујиновић, адвокат из ..., ради измене одлуке о висини издржавања, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж2 502/24 од 12.12.2024. године, у седници одржаној 09.04.2025. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж2 502/24 од 12.12.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лазаревцу П2 278/23 од 09.07.2024. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев и обавезан тужени да на име свог доприноса у издржавању мал.тужиле плаћа месечно 20% од своје зараде коју остварује као запослени у предузећу „ГГ“ д.о.о. ... умањену за порезе и доприносе за обавезно социјално осигурање, почев од 16.12.2022. године, као дана подношења тужбе па убудуће, док за то постоје законски разлози, до 15. у месецу за текући месец на рачун законског заступника тужиле, чиме се мења пресуда Основног суда у Лазаревцу П2 54/19 од 23.05.2019. године у ставу трећем изреке, с тим што је заостале рате дужан да плати одједном, док је преко досуђеног, а до траженог да се обавезе тужени да издржавању тужиле доприноси са 30% месечно, тужбени захтев одбијен. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиљи на име трошкова поступка плати 65.250,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж2 502/24 од 12.12.2024. године, одбијена је жалба туженог и првостепена пресуда потврђена у усвајајућем делу става првог изреке и у ставу другом изреке.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка,

погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Испитујући правилност побијане одлуке у смислу члана 408. у вези члана 403. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11, 55/14, 87/18, 18/20 и 10/23 – други закон), Врховни суд је утврдио да је ревизија неоснована.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни суд пази по службеној дужности. Указивање туженог на битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. ЗПП је неосновано, јер у поступку пред другостепеним судом није дошло до пропуста у примени или до погрешне примене које од одредаба овог закона. Осим тога, ревизијом туженог се посредно указује на битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 12. ЗПП, а која није била предмет оцене овог суда, с обзиром на то да се ради о повредама које нису ревизијски разлог у смислу одредбе члана 407. ЗПП.

Према утврђеном чињеничном стању, пресудом Основног суда у Лазаревцу П2 54/19 од 23.05.2019. године, разведен је брак између родитеља тужиле, обавезан је тужени да на име свог доприноса на име издржавања мал. детета плаћа месечно 23.000,00 динара почев од 28.02.2019. године, коју обавезу тужени уредно извршава. Тужилца је у односу на период када је донета наведена пресуда старија пет година, у међувремену ће кренути у школу, почела је да се бави спортом, тренира карате и гимнастику. Оценом налаза и мишљења судског вештака економско-финансијске струке, утврђене су потребе малолетне тужиле појединачно наведене у образложењу нижестепених одлука. Законска заступница тужиле је незапослена, али даје приватне часове као ... и месечно може да заради до 70.000,00 динара, са мал. дететом живи у стану у свом власништву, а власница је локала од 58 м² који је добила од оца, док кирију од закупа локала по заједничком договору узима њен отац који је тренутно у тешкој материјалној ситуацији, пензионер је и има малолетно дете. Тужени је запослен, остварује зараду у износу од 197.446,86 динара, а поседује и продавницу са опремом за лов и риболов, од које годишње може да заради до 140.000,00 динара, а власник је и стана у коме живи и за који је подигао кредит који отплаћује до 2026. године. Тужени је у међувремену је добио још двоје деце.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су, имајући у виду све околности конкретног случаја од доношења претходне одлуке о висини обавезе издржавања, најпре узраст тужиле и њене потребе, као и могућности дужника издржавања, закључили да су се стекли услови за измену одлуке о висини обавезе туженог да доприноси издржавању мал. детета у смислу члана 164. Породичног закона и туженог обавезали да издржавању тужиле доприноси износом од 20% од зараде коју месечно остварује.

По становишту ревизијског суда, правилно су нижестепени судови закључили да су се околности на основу којих је донета претходна одлука измениле у мери која би оправдала измену раније одлуке у погледу висине доприноса туженог издржавању тужиле прописане одредбом члана 164. Породичног закона у досуђеном износу и имајући у виду узраст тужиле и њене потребе, као и могућности дужника издржавања.

Према члану 73. Породичног закона родитељи имају право и дужност да издржавају дете под условима одређеним овим законом, а по члану 154. став 1. тог закона малолетно дете има право на издржавање од родитеља.

Одредбом члана 164. Породичног закона прописано је да се висина издржавања може смањити или повећати ако се промене околности на основу којих је донета претходна одлука.

Критеријуми за одређивање издржавања прописани су чланом 160. Породичног закона, према коме се издржавање одређује према потребама повериоца и могућностима дужника издржавања, при чему се води рачуна о минималној суми издржавања (став 1.). Потребе повериоца издржавања зависе од његових година, здравља, образовања, имовине, прихода, те других околности од значаја за одређивање издржавања (став 2.), а могућности дужника издржавања зависе од његових прихода, могућности за запослење и стицања зараде, његове имовине, његових личних потреба, обавеза да издржава друга лица, те других околности од значаја за одређивање издржавања (став 3.).

Родитељи су у обавези да, у складу са чланом 6. Породичног закона, поступају у најбољем интересу малолетног детета, ангажују све своје могућности и уложе додатни напор да на све дозвољене начине обезбеде средства за издржавање тужиље. Уопште, родитељско право изведено је из дужности родитеља и постоји само у мери која је потребна за заштиту личности, права и интереса детета, како је то прописано чланом 62. Породичног закона.

Супротно ревизијским наводима, а полазећи од наведених одредаба материјалног права и правилно утврђених могућности туженог као дужника издржавања и потреба тужиље као повериоца издржавања, применом критеријума за одређивање издржавања садржаних у члану 160. Породичног закона и руководећи се њеним најбољим интересом сагласно члановима 6. и 266. ПЗ, правилно су нижестепени судови оценили да је тужени у могућности да на име доприноса за издржавање мал. детета плаћа 20% месечно од својих редовних примања, с обзиром на зараду коју остварује и стандард којим живи, као и могућност остваривања додатних прихода иамајући у виду да поседује продавницу чија је делатност трговина. Овим износом обезбеђује се задовољење услова за правилан и потпуни развој мал. детета, у складу са утврђеним потребама, а при томе се не угрожава егзистенција туженог као дужника издржавања, док ће преостала средства за издржавање мал. детета обезбеђивати законска заступница која се свакодневно брине о њој, како потребним новчаним износом, тако и доприносом у виду рада и старања које и иначе свакодневно улаже у негу и подизање мал. детета. Наводима ревизије туженог којима се указује да је одређени новчани износ превисоко одмерен, односно да не одговара околностима које се пре свега тичу могућности туженог као дужника издржавања и указује на обавезу издржавања двоје малолетне деце из садашње заједнице оцењени су као неосновани, док наводи о обавези издржавања супруге која је незапослена нису од утицаја јер по члану 166. став 4. Породичног закона ако има више поверилаца издржавања, право детета на издржавање има првенство.

Осталим ревизијским наводима туженог посредно или непосредно, се оспорава чињенично стање које он сматра битним а које по његовом мишљењу, није правилно или потпуно утврђено у спроведеном поступку. Наводи ревизије, којима се указује на

погрешно или непотпуно утврђено чињенично стање не могу бити дозвољен ревизијски разлог у смислу члана 407. став 2. ЗПП, ни са изузетком да се у смислу члана 403. став 2. овог закона ради о ревизији изјављеној у породичном спору за издржавање.

На основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**